

Pengegodtgjørelse, der i Tilfælde af Meningsulighed imellem Districtet og Jordmoderen fastsættes af Amtsraadet, og bliver den derved foranledigede Udgift at ligne paa Districtets Hartkorn. Forsaavidt der efter Overenskomst istedetfor Græsning er tillagt Jordmoderen et fast Vederlag, bliver ovenstaaende Bestemmelse uden Anvendelse, saafremt Vederlaget af Amtsraadet skønnes allerede at være saa rigeligt, at det tillige indeholder Godtgjørelse for Vinterfourage for en Ko; i andet Fald bestemmer Amtsraadet i Mangel af mindelig Forening den Forhøielse af Vederlaget, der bør indrømmes.

§ 3.

Den i Reglement af 21de November 1810 § 19 foreskrevne tarmæssige Betaling for Jordmoderens Tjeneste forhøies til det Tredobbelte. For en Gaardmands Kone bør der altsaa ydes mindst 2 Rd., for en Huusmands Kone mindst

1 Rd. og for en Inderskes Kone mindst $\frac{1}{2}$ Rd., hvorved dog tagtages, at jordløse Huusmænd blive at regne lige med Indersker. For alle Andre paa Landet, saavel som i Kjøbstæderne, bliver der at betale efter Taxten for den af de anførte Klasser, med hvilken den Paagældende nærmest kan sammenstilles. For dem, der nyde Understøttelse af Fattigvæsenet, tilstaaes der en Betaling af $\frac{1}{2}$ Rd. af Communen.

§ 4.

Størrelsen af den Pension, der, i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler, af Amtsrepartitionsfonden kan tilstaaes Districtsjordmødre paa Landet, naar de entlediges paa Grund af Alder eller Sygelighed, bestemmes i ethvert enkelt Tilfælde af Amtsraadet, dog saaledes at den ikke kan overstige Beløbet af den faste Pengeløn, Alderstillæget berunder indbefattet.

Brunn.

Thomsen.